

Česko. Iz Kerkonoških gor 11. avgusta. Grozno slaba letina nam žuga; rež, poglavitna hrana naših hribovcov, je sicer izprva lepo kazala, pa zavljo deževnega in merzlega vremena smo jo pozno želi in zdaj je ne moremo suhe pod streho spraviti (v teh krajih nimajo kozolcov kakor na Krajskem). Tudi krompir nam zlo gnije.

— Žena Palackova, ki je 25 let za serčno boleznijo bolehal in zavljo ktere je slavni zgodovinar česki večkrat v Nici bil, je 8. dan t. m. na poti iz Nice domú v Bodenbach-u umerla. Rajnka je bila posestnica grajšine Lobkoviške, kjer so jo tudi pokopali.

— V Izbicu so 14. dan t. m. pokopali nekega kmeta in bčelarja, ki so ga njegove lastne bčele do mertvega uklale; šel je pijan k ulnjaku in kaj je počel, se ne vé; al tako so bile bčele razdražene, da še od mertvega so jih mogli ljudje s sikalicami (špricovnicami) poditi.

Stajarsko. Čudna prikazen se je vidila na gori sv. Uršule ponoči od 7. do 8. tega mesca. Oba križa na cerkvi sta kakih 12 do 15 minut se svetela kakor da bi vsa v belem ognji bila; tudi lasje cerkovnika, ki je zavljo te prikazni hitel v turn, so se, ko je gori prišel, tako sveteti začeli. Zrak je bil tako poln elektrike ali nebeškega ognja, kakor naši ljudje elektriko imenujejo, da so se je mežnarjevi lasje in železni pa morebiti pozlačeni križi čez in čez navzeli in po tem sveteli.

Iz Tiroljskega 15. avg. Deževno vremo, ki že skor 3 mesce terpi in je celó tu in tam povodinj napravilo, je zakasnilo vse poljske pridelke; zlasti je turšica zaostala; terta pa k sreči ne boleha tako kakor druge leta.

Istra. Iz Pulja. „Triest. Ztg.“ piše, da so unidan ustavili v Pulji (Pola) barčico, ki je iz Romanje jadrata proti Terstu, obložena z več kištami, ki so bile polne prekucijnih razglasov. Padrona z vsemi njegovimi ljudmi so zaperli, barko pa postavili pod vojaško varstvo. „Triester Zeitung“ je unidan tudi povedala, da so nekateri Italijani teržaški in primorski poslali poklonivno pismo Garibaldi-tu.

Laško 19. avg. Čedalje huji oblaki se vlečejo čez Neapolitansko, zakaj Garibaldi čedalje več moči dobiva, kraljeva moč pa čedalje bolj pojemlje. Vendar še Garibaldi te dni ni nič počel, ker hoče z vso silo na enkrat udariti nad Neapolj. Dolgo pa ne more več terpeti na Laškem tako kakor je zdaj; prenapeto je vse; Laško je podobno viharnemu morju, kteremu se ne kralj sardinski ne cesar francozki, če bi tudi hotla, ne moreta več ustaviti, — Garibaldi si je napisal na bandero svoje geslo „cela mora Italija biti“ in za njim dervi vse. Hudih reči je tedaj še pričakovati. Kadar zmaga Neapolitansko, se bo gotovo lotil Rimskega in pozneje tudi Benečanskega; al tu bo vojska kervava, ker močna armada avstrijska bo branila cesarsko deželo. Za gotovo se pripoveduje, da je v Toplicah bilo unidan sklenjeno, da pruska vlada se ne bo vtikala v vojsko med Lahi in avstrijsko vlado, dokler bojo Lahi sami; — al če bi jim utegnil Francoz pomagati, bo pomagala avstrijski armadi pruska. Sam Bog vé, kaj vse bo iz vseh teh homatij!

Francozko. Iz Pariza. Napoleonov dan — véliki šmaren — je bil letos kakor druge leta; ljudstvo je že vsega vajeno. Cesar je v taboru Šalonskem; 24. dan t. m. bo s cesarico vred nastopil potovanje v Savojo, Nico, Korsiko in Afriko (Algerijo).

Bavarsko. Iz Mnihovega 13. avg. Železnica med Dunajem in Mnihovem se je odperla z velikimi slovesnostmi. — Posebno pomenljive pa ste zdravici, ki ste ju pri kosilu izgovorila cesar avstrijski in kralj bavarski. „Današnji dan — je rekel cesar Franc Jožef — je več kakor le zedinjenje dveh železnic. Nemška bratovska naroda sta, ki sta si danes približala. Sinovi avstrijski podajo danes roko bratom parskim. In ravno s temi občutki edinosti po-

zdravljamo tudi vse druge nemške rodove in zavezničke. Veselo se danes tudi spominjam tistega dneva, ko sva si pred malo tedni z vladarjem pruskim enih misel v roke segla. Zato slava mojemu kraljevemu bratu in prijatlu parskemu! Slava zvestim in junaškim Parcom! Slava edinosti vladarjev in narodov nemških!“ — To pozdravico je odzdravljajal kralj parski z enakimi nadušenimi besedami in jo sklenil z vošilom terdne edinosti nemške tako-le: „Slava mojemu cesarskemu bratu in prijatlu avstrijskemu! Slava zvestim in v vojski skušenim sinom avstrijskim! Slava edinosti obeh nemških velikih vlad!“

Prusko. Iz Berolina. Naši časniki še celó nič niso spomnili o zdravicih cesarja avstrijskega in kralja parskega. To je čudno. Pa tudi francozki časniki nekako osupnjeni molčijo in le „Patrie“ je te dni spomnila, da Nemci nikoli ne bojo edini.

— V Berolinu kažejo čudno spako, namreč živo telico z dvema glavama. Da pride dvoglavna živina na svet, se večkrat primeri; al malokdaj ostane živa, kakor ta, ki je zdaj že 12 tednov stara; vendar telica je in pije le z eno glavo; tudi le ušesa te glave se gibljejo; telica tudi le s to glavo muka itd.

Rusovsko. Iz Petrograda. Kakor „Morn. Chron.“ piše, stoji 30.000 rusovskih vojakov že v Besarabii, še večje kerdelo pa je že pripravljeno se le-sem podati, tako, da cela armada ob Prutu pod vodstvom generala Lüders-a bo znesla 80.000 vojakov. Po novicah ravno tega časnika se bo rusovski car, spremljan od kneza Gorčakova, prihodnji mesec v Varšavo podal, kamor pride tudi več rusovskih višjih državnikov, in odtod bo šel na Nemško. Odgovornost za to novico prepušamo angležskemu časniku.

Serbsko. Iz Beligrada 12. avg. Sava je spet 4 turške merlice na breg vergla, na kterih so se smertne rane očitno vidile. Tudi poleg Semendrije so 3 merlice iz Donave potegnili. Vseh skupaj je sedaj voda 11 v Beligradu unidan umorjenih in v vodo verženih nazaj dala. Turška vlada pravi, da še 6 ljudi pogrešajo. Turki bi se spet radi sprijeli s Serbi. Te dni se je nek serbsk uradnik v turških toplicah kopal; odtehnal pa je zginil, da ga ni nikjer. Serbska in turška vlada si sicer na vso moč prizadevate pomiriti svoje ljudi; al Beligradčani so vkljub vsemu temu vsaki dan v strahu, da bi se spet ne ponovil kervavi razpor.

Turško. Iz Carigrada 14. avg. Serbska deputacija je naše mesto zapustila. Turška vlada noče spoznati rodovini Obrenovičevi dedinskih pravic do prestola serbskega, vendar jo je volja, ako knez Miloš umerje, sina njegovega kneza Mihela spoznati za naslednika njegovega.

Cernagora. Černagora je zgubila 12. dan t. m. svojega kneza Danila. Ravno ko je hotel v svojo barko stopiti, da bi se bil iz Kotora v Perzagno nazaj peljal, ga je nek Černogorec, Kadić po imenu, skozi trebuh vstrelil. Morivca, kterege je knez iz svoje dežele pregnal in ki se je zdaj nad njim maševal, so berž zgrabili; Danilo je drugi dan umerl, 34 let star in od leta 1852 knez černogorski. 14. dan t. m. so Černogorci prišli po merlica in ga nesli na Cetinje. Že je za naslednika oklican stričnik njegov 21 let stari Nikica (Miklavž) Petrovič Njogoš. Ali bo obveljal za kneza ali ne, bo še le prihodnost razodela. Nikica je bil več let v Parizu in je nek ves udan Napoleonu. Javaljne bo to prav rusovskemu caru. Mala deželica černogorska tedaj utegne spet velik kamen spodtikljeja politiškega biti.

Kursi na Dunaji 21. avgusta.

5 % metaliki 67 fl. 60 kr.
Narodno posojilo 78 fl. 65 kr.

Ažijo srebra 30 fl. 75 kr.
Cekini 6 fl. 28 kr.